

2/ 2016 ročník 11.

květen 2016

„Hodně štěstí zdraví, hodně štěstí zdraví, hodně štěstí milá Buňko.... hodně štěstí zdraví!“

Právě v tomto měsíci uplyne celých deset let od prvního vydání našeho školního časopisu
jemuž jméno dal bývalý žák naší školy Jiří Buchar.

Co se tak přeje k narozeninám školnímu časopisu? Snad aby byl stále dostatek papíru, aby byly
tiskárny ve škole bezporuchové a aby nikdy nevyschly tonery.... a HLAVNĚ, aby bylo pořád dost
čtenářů a o trošičku víc těch, kteří přispívají a mají dobré nápady.

Chtěli bychom tímto všem, kteří se kdy jakkoli podíleli nebo podílejí na vydávání Buňky moc
poděkovat a vyzvat je, ať nepřestávají, protože bez nich by Buňka jisto jistě odumřela

Takže ještě jednou Buňko...všechno nejlepší!!

Tak tohle je první strana první Buňky.
Poznáte někoho z tehdejší redakční rady???

Milí čtenáři...

držíte v rukou vydání nového školního časopisu, který se budeme snažit vydávat jednou za dva měsíce. Všichni, kdo se na něm podíleli, věří, že každý z Vás nejen v tomto čísle, ale i v každém dalším vydání najde něco, co ho zaujme, pobaví či jinak osloví. Rádi bychom, aby naše spolupráce s Vámi vedla k zajímavým nápadům, jak náš časopis stále vylopušovat, a tím pádem k většímu počtu těch, kteří si ho rádi přečtou. Informaci ze školy máme někdy opravdu mnohem více, než je možné zveřejnit v Povářském zpravodaji, a proto tímto časopisem otvíráme možnost všem, kdo chtějí přispět něčím zajímavým ze školního života. Velmi rádi uvítáme zájem nejen žáků, ale i rodičů podílet se na obsahu našeho časopisu. Noste příspěvky, připomínky, náměty, pište o všem, co vás trápí, co se vám líbí, pište i o tom, co pro dobré jméno své školy a jejich žáků děláte. Přijíme Vám mnoho zajímavých nápadů, chuť do psaní příspěvků a hlavně mnoho příjemných chvil při čtení našeho školního časopisu.

■ Proč BUŇKA? - Paní učitelka Palounková svou chemickou mluvou vysvětlila, co má buňka, jako základ všeho živého, vlastně společného s tou „naší“:

„Buňka má strukturu a přísný řád, s každým bývá kamarád. O životě mnoho ví, všem nám ráda napoví.“

Děti vybíraly název

Ještě před vydáním časopisu pro vás vyhlásila redakční rada první úkol, který zněl: Vymysli co nejzajímavější název pro náš časopis. Do krabice na příspěvky jste vhodili na osmdesát lístečků, každý s více či méně zajímavým a vhodným tipem. Všechny jsme ale spravedlivě zapsali a vybírali. Nejprve jsme zamířili anglické názvy, jsme přece česká škola a náš jazyk je natolik pestrý, že bychom naopak my mohli české výrazy „vyvážet do ciziny.“ Poté jsme usoudili, že nejlepší bude jednoslovný název, a tak došlo k vyřazení těch „víceslovných“. Po tomto užším výběru nám zůstalo sedm tipů, ze kterých už pak jednotliví zástupci tříd vybírali ten pro ně nejzajímavější.

Jak jste si jistě všimli, vyhrál název BUŇKA, jehož autorem je Jirka Buchar z osmé třídy. My mu tímto gratulujeme a vzkazujeme: „Přijď si k vedení školy pro svůj honorář.“ Redakce

Představuje se téměř úplná redakční rada - jsou v ní zástupci všech tříd společně s šéfredaktorkou Kájínou Jaklovou.

VÍTE ŽE • VÍTE ŽE • VÍTE ŽE • VÍTE ŽE • VÍTE ŽE • VÍTE ŽE • VÍTE ŽE

■ Základní škola a Mateřská škola Povrly se stala právním subjektem k 1. lednu 2003. Navštěvuje ji kolem 230 žáků v základní škole a přes 40 dětí v mateřské škole. O děti se stará 21 pedagogů, 6 správních zaměstnanců a 4 kuchyňky.

■ Kromě výchovy a vzdělávání dětí předškolního a školního věku zajišťuje škola stravování ve vlastní školní jídelně a také mimoškolní činnost dětí v rámci dvou oddělení školní družiny a v mnoha zájmových kroužcích.

■ Již osmý rok pracuje základní škola podle alternativního vzdělávacího programu Začít spolu, který je zaměřen na individuální přístup k dítěti, kooperaci, práci ve skupinách a projektové vyučování.

■ Už pátým rokem funguje škola jako tréninkové centrum programu Začít spolu v rámci celé ČR. O metody práce na 1. stupni naší školy projevují zájem učitelé z různých okresů, zejména z Ústeckého a Libereckého kraje. Každoročně školu navštíví několik desítek pedagogů, instruktážní školení a ukázky práce provádíme i pro studenty učitelství a vychovatelství Pedagogické fakulty UJEP v Ústí nad Labem.

■ Na 2. stupni školy, kde dosud pracujeme podle programu Základní škola, používáme některé metody osvědčené na 1. stupni, aby žáci přecházející

z 1. stupně do 6. ročníku neztratili během další školní docházky vytvořené dovednosti a schopnosti práce ve skupinách.

■ V současné době celý pedagogický kolektiv intenzivně pracuje na tvorbě nového školního vzdělávacího programu, podle kterého začneme učit v 1. a 6. ročníku od září 2007. Tento program umožní širěji rozvinout dosavadní zkušenosti žáků i učitelů a realizovat naše představy o efektivním vyučování zaměřeném na vytváření klíčových kompetencí žáků.

■ Do školy dochází 50 žáků se specifickými poruchami učení, z nichž mnozí dojíždějí z Ústecka a Děčína. Tito žáci jsou většinou integrováni do běžných tříd. Máme zkušenost, že moderní vyučovací metody jim velmi pomáhají zapojit se do kolektivu a úspěšně zvládat požadavky školy. Proto si moderní metody práce stále osvojujeme dalším školením.

■ Vzhledem k velkému počtu těchto dětí v 5. ročníku jsme pro ně zřídili samostatnou třídu. Pro nový školní rok máme záměr zřídit takovou třídu i pro budoucí třetíky.

■ Mateřská škola má již delší dobu vytvořený vlastní školní vzdělávací program a pracuje podle něj.

*Ozvalo se nám několik známých a významných osobností aby
popřály Buňce do dalších let.*

Během tréninku na Tour de France se nám podařilo oslovit českého profesionálního cyklistu
Milá Buňko,

přeji Ti, aby úspěšná spolupráce Tvého týmu dovedla leadra Tvé stáje do cíle jednotlivých etap na předních pozicích. Co nejméně kolizí a hodně diváků na této Tour.

Roman Kreuziger

Čtenářům Buňky popřál i slavný zpěvák

Žijte si svůj discopříběh a ať jsou z vás šoumeni. A nenapovídejte!

Zdraví Michal David.

U českých drah je náš časopis rovněž oblíbený

Nejvyšší pan železničář přeje do dalších let plně naložené vagony budoucích Buňek!

Že sůl je nad zlato už zjistil, a tak před spaním rád sáhne po našem plátku

Chce se mi spát. Chce se mi spát. Chce se mi spát. Chce se mi spát. Chce se mi spát. Spát se mi chce.

Co se mi chce? Spát.

Spát se mi co? Chce.

Komu se chce spát?

Mně ne.

Já neusnu a neusnu, dokud tu Buňku nedočtu.

Milá Buňko, přeji Ti hodně bdících a gramotných čtenářů.

Tvůj Samolibý král Já I.

Ještě než udělala rozhovor s Harrym Potterem, podařilo se nám odchytnout známou reportérku

Přeji tvůrcům Buňky ten nejspolehlivější bleskobrk.

Rita Holoubková reportérka Denního věstce

Ani známý žurnalista a satirik nepohrdá naší Buňkou

Milená Buňko,

do dalších let já přeji ti,

abys vyhla se hubitelům litému,

abys nechodila s pány na led, neboť mnohý příklad máme,

an vzpomenuv svůj klasický epigram.

Tedy mnoho nadšených čtenářů, taktéž plodivých autorů já přeji ti.

Navždy tvůj Karel Havlíček Borovský

I populární kapela připojila své přání

Cestou necestou,

polem nepolem,

jedu za Buňkou,

popřát k výročí až sem,

do Povrlů Všem...

Drn, drn děcka pište dál,

kdo byl kuličkový král,

jak na bubny si hrál,

když k prasknutí byl sál.

Drn drn drn drn drn drn drn....

Pusu Všem Jirka Macháček a celá kapela MIG

Zeptali jsme se našich bývalých žáků.....

- 1) Jak se liší vaše současnost s představou toho, co budete dělat, když jste vycházeli ze základní školy?
- 2) Co byste vzkázali těm, kteří jsou na základní škole teď a chystají se vykročit do středoškolského života?
- 3) Změnili byste něco, pokud by se vrátil čas a vy byli na základní škole?

Marek Pavle; Opustil základní školu v roce 2014

- 1) Moje současnost zatím vychází. Dostal jsem se na školu, na kterou jsem chtěl.
- 2) Střední škola je úplně něco jiného, musíte se každý den učit a dělat potřebné práce do školy.
- 3) Na škole bych nic nezměnil, je to dobrá škola.

Petra Pocklanová; Opustila základní školu v roce 2014

- 1) Na základní škole jsem byla nerozhodná a střední jsem si vybírala, dá se říci, od oka. Podle mě v 9. třídě nemohu vědět, co mi bude povoláním po zbytek života. Popravdě to nevím doteď, ale jsem rozhodnuta pokračovat v zemědělství.
- 2) Určitě by si z toho neměli dělat starosti. Během studia se může stát, že vymění několik středních škol, než narazí na tu pravou.
- 3) Ne, nic bych neměnila, co se mělo stát, stalo se. Základka mi dala hodně.

Jiří Buchar; Opustil základní školu v roce 2007

Student Vysoké školy ekonomické v Praze (autor názvu Buňky)

„Buňka, můj název stále přetrvává, jej!“

- 1) Není to tak, že by se moje představy natolik lišily, jelikož jsem již v době, kdy jsem vycházel ze základní školy, věděl, že chci pracovat v oblasti financí a můj výběr střední školy byl tedy obchodní akademie. Jde o to, že jako vycházející student ze základní školy jsem neměl vůbec představu o tom, jak hodně pro to musím udělat a kolik námahy, překážek a hlavně roků pile mám před sebou. Čím dříve si tohle člověk uvědomí a začne na sobě pracovat, tím to bude pro něj všechno mnohem snazší. Myslím si ale, že to asi každý tuší, ovšem řídit se tím je pro mnohé velmi těžký úkol a zvládnou ho jen ti, kteří mají touhu něco dokázat.
- 2) Rozhodně dát na instinkty a snažit si vybrat školu, která se co nejvíce blíží tomu, co Vás baví. Rozhodně také není k zahazení se již nyní podívat na trh práce a zjistit, které obory jsou nejvíce žádané u zaměstnavatelů a i to by Vám mohlo pomoci při rozhodování. Kdo by chtěl jít poté dále na vysokou školu, doporučil bych gymnázium, která se nejvíce podobá tamnímu systému výuky.
- 3) Já osobně bych nyní určitě volil studium na gymnáziu, jelikož bych si mohl ušetřit určitý šok z náročnosti studia na začátku mé honby za titulem. Upřímně i nyní pociťuji stále určité nedostatky například v oblasti základů matematiky, nebo takového toho obecného přehledu.

Světlana Pavlátová; Opustila základní školu v roce 1984

- 1) Poměrně dost. Představa mojí budoucí profese se ubírala dvěma směry. Jeden směr ovlivnila, zřejmě, práce mojí maminky – pracovala v mateřské škole – takže mě lákala práce s dětmi. Pravda měla jsem i blíž k humanitním předmětům. A druhý proud mě táhl ke zvířatům – být zvěrolékařkou bylo to druhé lákadlo. Zřejmě rozhodly talentové zkoušky na pedagogické škole, které dopadly dobře, a já byla přijata. A kde jsem nakonec skončila? Samozřejmě úplně jinde než jsem měla na základce v hlavě. Pracuji v kanceláři, a kupodivu mě to baví.
- 2) Těm, kteří už přesně vědí a mají třeba trochu strach, že sahají příliš vysoko ať se nebojí a jdou do toho po hlavě. Člověk když opravdu hodně chce, většinou toho skutečně dosáhne a to ať jsou to plány bůhvíjak smělé. A těm, kteří tápou a nemají přesnou představu, co by rádi, zvolit školu s neutrálním zaměřením a nebo prostě směr, který je jim nejbližší a on je život stejně usadí kam bude třeba. Každopádně všechno, co budete v životě a nejen v tom za lavicí dělat, ať je to pro vás zábava a maximální prožitek. Všechno je to jen o vás samotných, jak si to v hlavě nastavíte.
- 3) To vím úplně přesně. Neměnila bych vůbec nic. Moje dětství bylo moc fajn a do něj samozřejmě patří i čas strávený na základní škole. Vzpomínám na něj moc ráda. Učitelé s námi byli tak nějak příjemně propojení, někteří víc někteří méně. Možná to bylo i tím, že se vyjíždělo na poměrně dlouhé pobyty „školy v přírodě“, kde jsme učitele poznali i v jiných pozicích než před katedrou. Dodatečně velké díky za všechno „základní školo“ :)

K tabuli půjde.....

Ladislav Kovář

První povolání, kterým jste chtěl být?

(chvilka ticha) Chtěl jsem pracovat u dráhy, protože od malička mám rád železnice.

Co se vám ve škole tenkrát nelíbilo?

Ehm... hodiny dějepisu, naše dějepisárka ... a že jsme neměli počítače. Vůbec.

Co se vám nelíbí teď?

Co se mi nelíbí teď. (dlouhá chvilka ticha) Možná přístup některých žáků ke vzdělání. Co ještě? (ticho) nevím.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Rajská, svičková, koprovka.

A nejméně oblíbené jídlo?

Takové neexistuje. Všechna jídla mám rád.

Něco, co rozhodně neumíte a chtěl byste umět?

Mluvit, psát a počítat. (smích)

Co by vás zaručeně potěšilo?

Co by mě potěšilo jo? Co by mi jako udělalo radost? (dlouhé rozmýšlení) Asi hezké počasí.

(Má libovolná otázka co mě zajímá.)

Co vás štválo na učitelích a teď to také děláte?

Ach ... někdy neohlásím test.

To bude asi všechno. Moc děkujeme.

Lili Toová, Kateřina Culková

Kateřina Kubíčková

První povolání, kterým jste chtěl/a být?

Mým vysněným povoláním byla vždy učitelka. V naší rodině jsme již čtvrtá generace učitelů. Je to takové poslání předávat mé vědomosti nastupujícím generacím.

Co se vám ve škole tenkrát nelíbilo?

Měla jsem problémy se svačinami, konkrétně s mléky a termixy. Nevážili jsme si jídla, které jsme měli a tak jsme s ním po sobě házeli. Neberte si ze mě příklad. Také mi vadil obrovský počet dětí v naší třídě. Opravdu 32 dětí v jedné třídě je až příliš. Neměli jsme ve výuce žádné projekty, zkrátka nic záživného, což se později stalo stereotypem.

Co se vám nelíbí teď?

Opravdu se mi nelíbí, že i když jsme ekoškola chováme se jako dobytčové. Všude v areálu školy je nepořádek a žáci to ignorují. A to co mě opravdu štve je, že jídlo co dostanou žáci v jídelně je často i roztroušené na druhém konci obce.

Nejoblíbenější jídlo?

Nejradši mám chlupáče s opečenou cibulkou navrch, nikoli dovnitř. Mimo školní jídelnu se u mě na první příčce usadilo vepřové, zkrátka knedlo vepřo zelo.

Nejméně oblíbené jídlo?

Nejméně v oblíbě mám koprovku. Na tu mě nečekejte.

Něco, co rozhodně neumíte a chtěla byste umět?

Chtěla bych rozhodně umět na saxofon, dále na elektrickou kytaru. Chtěla bych být v kapele, ale už je na to asi příliš pozdě. Také jsem si chtěla vyzkoušet zahrát na bubny, což se mi podařilo, poněvadž doma máme takovou dětskou soupravu bubnů. Tak jsem si to na ní párkrát zkusila.

Co by vás zaručeně potěšilo?

Vždy po odchodu devátáků mě strašně mrzí, že mě při setkání ignorují. Jako bych tam nebyla a oni mě neznali. Zkrátka kdyby měli kousek slušnosti a pozdravili mne. A samozřejmě i ostatní učitele..... Samozřejmě, že tomu tak není u každého.

Libovka? (libovolná otázka .... zřejmě... pozn.red.)

Asi se to o mně moc neví, ale nejsem žádný lenoch. Dřív jsem často sportovala. Abych stíhala krok s nynějším povoláním, nezbyvá mi mnoho času na sport. Starám se převážně o děti, ale přesto mám sport pořád hluboko v srdci.

Děkujeme za rozhovor. Zdeněk Erlebach a David Pech

Jaroslava Melounová

První povolání, kterým jste chtěla být?

První povolání? Letuška. Mně se líbilo, že letušky létají do různých zemí světa. A líbilo se mi učit cizím řečem.

Co se vám ve škole tenkrát nelíbilo?

Tenkrát ve škole, co se mi nelíbilo? Aha. Tak mně se nelíbilo, že mi... ehm... tenkrát zakazovali ředitelé nosit oblečení, které se odlišovalo od komunistické šedi. Zakazovali mi nosit třeba řetízek s křížkem, džíny, barevný oblečení. Jo? Prostě takový co tenkrát bylo na západě a u nás se to nesmělo. Já jsem to ale stejně porušovala.

Co se vám nelíbí teď?

Mně se líbí všechno (smích) Co se mi nelíbí? Mně se nelíbí,... (ticho) dnešní systém fungování škol. Rozdělení financí do základní a střední školy. To znamená, že kolik je žáků, tolik je ve škole peněz. Na střední školu s maturitou se dostane vlastně každý. To za nás vůbec nebylo, my jsme se obávali, jestli se vůbec na střední školu dostaneme. A to jsme museli mít průměr známek maximálně 1,5. Teď to tak není.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

„Amarouny. Víte, co to jsou amarouny?

(smích) Ne.

To je umělé jídlo, něco jako aspik, což je ale sci-fi. Ono totiž neexistuje. (smích) Ne... nejoblíbenější jídlo jsou těstoviny a asi saláty.

A nejméně oblíbené jídlo?

Mléčná polévka. (smích)

Něco, co rozhodně neumíte a chtěla byste umět?

Neumím (dlouhé ticho) Co já vlastně neumím? Já umím všechno. Ne.(smích) Neumím. Jo, neumím šít.

Co by vás zaručeně potěšilo?

Mě by určitě potěšilo, kdyby se moji žáci pilně učili a mé zkušenosti by dokázali převzít a aby jim to něco dalo. A aby se usmívali. (úsměv) Protože to je opravdu prima.

(Má libovolná otázka, co mě zajímá.)

Co vás štvalo na učitelích a teď to to také děláte?

(smích) Já jsem kdysi neměla ráda... jo! Já jsem neměla ráda, když mě paní učitelka na chemii vyhazovala za dveře, protože mě neměla ráda. Protože jsem nosila ty západní věci. Jo? Já jsem něco špitla a ona hned „Melounová ven!“ Tak to občas, že jsem také dělávala. Ale to už nedělám.

To bude asi všechno. Moc děkujeme.

Lili Toová, Kateřina Culková

Jaroslava Najmonová

První povolání, kterým jste chtěla být?

Odjakživa jsem chtěla být učitelkou. Moje paní učitelka třídní na 1. stupni byla můj velký vzor.

Co se vám tenkrát ve škole nelíbilo?

O velké přestávce jsme museli chodit dokola po chodbě a přitom např. svačit. Jinak mi už nic kromě dějepisných letopočtů nevadilo.

Co se vám nelíbí teď?

Nelíbí se mi nedostatek financí na opravu školního vybavení, budovy školy apod.

Vaše oblíbené jídlo?

Jsou to jakákoliv sladká jídla (nejoblíbenější jsou buchtíčky s krémem).

Jídlo, které vám vůbec, ale vůbec nelahodí?

To jsou 3 polévky - rybí, mléčná a rajská.

Co vám nejde a zaručeně byste se to chtěla naučit?

Neumím jazyky (snad mimo ruštinu – tu ovládám obstojně) a závidím všem, co je umí.

Co by vás zaručeně potěšilo?

Kdyby na ministerstvu školství dostali rozum a poslouchali názory a požadavky ředitelů škol a učitelů.

Kdybyste si zaměstnání vybírala podruhé, bylo by to samé?

Byla bych zase učitelka nebo bych dělala jakoukoliv práci se zvířaty – veterináře, ošetřovatele apod.

Děkujeme za rozhovor. František Riedl a Jakub Jehlička.

Z projektu Praha

BOTANICKÁ ZAHRADA

Žáci třetí třídy letos v rámci Projektu Praha navštívili místo, které bylo dost možná pro většinu naprosto nové. Navštívili botanickou zahradu. Tento komplex obsahuje spoustu pozoruhodných expozic. Měli tedy možnost poznat, co to vůbec botanická zahrada je? A jaké informace si odnesli?

Botanická zahrada hlavního města Prahy se rozkládá na pravém břehu Vltavy, na území tvořeném vltavskou terasou a svahy trojské kotliny.

Svou činnost zahájila v roce 1969, a řadí se tak mezi nejmladší botanické zahrady České republiky. V zahradě se nachází tropický skleník vybavený nejmodernějšími technologiemi, historická vinice sv. Kláry i meditační Japonská zahrada.

Postupně se realizují nové expozice, zařízení pro pěstování rostlin a vědeckou práci spojenou s činností zahrady. Cílem je vybudovat zde do roku 2017 moderní botanickou zahradu na úrovni evropských a světových standardů.

Náš výlet začal v Povrlech na nádraží. Celá naše třída jede do Prahy. V Praze jsme jeli do Tróji, kde se nachází Botanická zahrada Praha. Náš tým Čtyřlístek zastoupený Klárkou Čejkovou, Nikolkou Hackovou a Natálkou Rycheckou. První kroky směřovaly do skleníku Fata Morgana. Ve skleníku byly květiny z Asie, Ameriky, Venezuely, Vietnamu, Filipín a z Mexika. Měli tam i ryby a motýlky. Motýlci z tropických pralesů dorůstají do velkých velikostí. Nejvíce jsme viděli baboček admirálových. Zaujaly nás velké líhně motýlů. Po celém skleníku byla krmítka ve tvaru kytiček. Skleníkem nás prováděl průvodce Denis a hezky povídal o masožravých láčkovkách. Mohli jsme také vidět rybky v jezírku, které vyskakují nad hladinu a loví hmyz a někdy bohužel stáhnou pod hladinu i hezkého motýla.

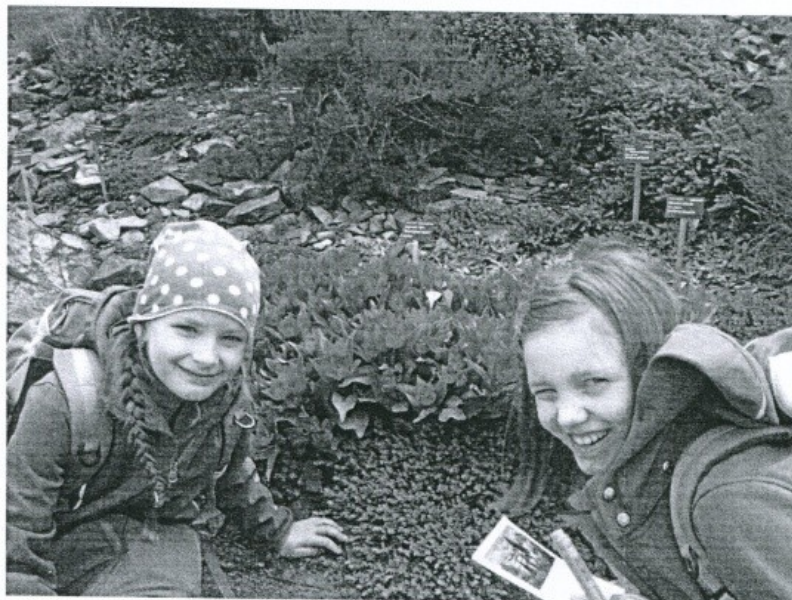
Klárka se ptá Nikolky: „Viš, jaký je nejdůležitější úkol botanické zahrady?“ Nikolka odpovídá: „Botanická zahrada chrání rostliny, které by jinak vyhynuly. Rostliny dávají naší planetě Zemi dostatek kyslíku. A v botanické zahradě se my děti můžeme naučit mnoho nových věcí od zaměstnanců, jak pečovat o rostliny a živočichy.“

Nikolka se ptá Natálky: „Viš, jaká jsou vývojová stadia motýla?“

Natálka: „Vím. Je to vajíčko, housenka, která stále jen jí, kukla a dospělý motýl.“

Natálka se ptá Klárky: „Znáš jméno největšího motýla světa?“

Klárka odpovídá: „Jasně, to ví i prece. Je to Attacus atlas, samičky mají rozpětí křídel až 30 cm.“

Ve školce to žije

Napsali o nás

„Svatbičky v MŠ“

Místní učitelky tady ve spolupráci s rodiči zorganizovaly už pátý ročník dětských svatbiček. Zájem o sňatek byl mezi snoubenci obrovský, své ano si řeklo kolem dvaceti malých novomanželů.

„Jezdila jsem na dětské letní tábory, kde se svatbičky pořádaly. Nápad mě zaujal, takže když jsem měla před pěti lety praxi ve školce v Povrlech, zaměřila jsem svůj studentský projekt právě na svatbičky. Chytlo se to a akce se dětem i rodičům každý rok moc líbí,“ řekla zástupkyně ředitelky pro mateřskou školu Kateřina Trsková s tím, že simulovaným sňatkem si malí snoubenci stvrzují zejména kamarádství a vzájemnou úctu.

Středeční dopoledne tak mělo přesný průběh jako reálná svatba. Vedle obřadu, který zahrnoval i výměnu prstýnků a první novomanželský polibek, nechybělo ani tradiční rozbíjení talířů či svatební hostina. „Nejvíce se těším na dort,“ řekl malý Adámek, který si „za ženu“ vzal svou kamarádku Nelinku. Oba, spolu s dalšími šťastnými novomanželi, usedli ke stolu ve zdejší jídelně, který vedle čokoládových dortů zahrnoval i tradiční svatební koláčky.

„Připravujeme se na to zhruba týden až čtrnáct dní, hlavně ve spolupráci s rodiči, kteří přichystají pohoštění a své ratolesti krásně obléknou“ podotkla učitelka Veronika Plachtová.

Nezapomenutelnou oslavu okořenily také první novomanželské tance nebo následná hromadná diskotéka s typickou svatební hrou židličkovanou.

Krystián Šujan; ÚSTECKÝ DENÍK

Den Země

Dne 22.4.2016 proběhl ve školce Den Země, při kterém děti měly za úkol pomoci zemi od nepořádku. Děti si oblékly pracovní oděv a vyrazily na školkovou zahrádku. Nejprve hledaly na obrázcích vše co znečišťuje přírodu. Poté si hrály na popeláře a třídily odpadky do barevných popelnic na tříděný odpad. Nechyběl ani úklid na školkové zahrádce, kde děti hrabaly listí, sbíraly větve a sázely stromky, keřky a různé jiné rostlinky do vytvořených záhonků z pneumatik.

Děti tak mohou pozorovat rostlinky po celý rok.

Do pneumatik děti zasadily i bylinky, které využije p. kuchařka do jídla, které pro nás připravuje. Chtěli bychom poděkovat rodičům a přátelům školy za pomoc při úpravě a zkrášlení školkové zahrady.

p. uč. Natálie

Z hodin Českého jazyka

Každý sedmák si v hodině Českého jazyk napsal na kousek papírku libovolné slovo. Lístečky se zamíchaly a všichni si vytáhli po jednom. Na vylosované slovo pak psali příběh..... některý vtipný... třeba ten od Luboše Janči

Toaletní papír

Byl jednou jeden toaleták, který každý den seděl nad záchodovou mísou a sem tam si s ním někdo utřel ehm..... kasičku. Teď předávám slovo panu Toaletákovi, který nám řekne proces, jak se dostane až k vám domů.

Dobrý den, já jsem pan Toaletní Papír a jsem třívrstvý papír z Kauflandu. Výrobu toaletních papírů vám říkat nebudu, je to strašné. Je to jako horor, ale nicméně toto je můj příběh.

Po hroživé výrobě jsem zabalen do igelitu a čekám na odvoz. V igelitu jsem zabalen se svými kamarády a po dobu cesty si jen povídáme. Po přívozu do supermarketu nebo drogerie jsem převzat a hozen do regálu a čekám, až si mě někdo vezme. Čekání je hrozné, pořád jen koukám na Savo nebo jiné mycí prostředky. O patro níže jsou dvouvrstvé a pod nimi jsou jednovrstvé papíry, které mi jen závidí, že mám tři vrstvy a oni ne. Poté, co si mě někdo vezme, mrskne mě do košíku, a poté na mě hází další věci. U pokladny jsem zjistil jednu věc a to, že stojím 30 Kč. Až mě a ostatní věci zaplatí, hodí mě do auta, ale tím vás nebudu zatěžovat. Když přijedu do mého nového domova, posadí mě nad záchodovou mísu a už jen čekám. Asi za 2 hodiny přišla neznámá osoba, která potřebovala na velkou. Hrozně to smrdělo, pak ze mě odtrhla kus a utřela si se mnou ehm.... kasičku a spláchla mě do záchoda a já se málem utopil. Nakonec jsem se objevil někde v Labi, ale kus mého těla zůstal nad záchodovou mísou. A žil šťastně až do roztrhání. KONEC

Sportovní okénko

Hokejbal

Dne 4. května jsme si jeli zahrát do Ústí nad Labem hokejbal.

Musím podotknout, že 100% našeho týmu to nikdy nehrálo. Ale přesto jsme do toho šli se vši vervou. První zápas jsme prohráli 3:2 (na nájezdy), ale pak to začalo. Naše výkonnost se zvedla a druhý zápas se ZŠ Vojnovičová jsme vyhráli 4:2. Další zápas se ZŠ Vinařskou se nám podařilo vyhrát 2:1.

Pak přišel zápas s favority a to jsme prohráli 3:1. Poslední zápas byl o 3. místo, ale my jsme se ho nijak nehodlali vzdát. Do poslední minuty to bylo napínavé, ale s nátlakem jsme vyhráli 1:0. Všichni byli rádi a měli radost.

Dostali jsme pohár a diplom a všem se hokejbal velmi líbil a příští rok jedeme zase.

Matěj Hnízdil

Humor ve škole

"Proč sis dal do domácího sešitu mou fotografii?" diví se otec.

"Protože paní učitelka povídala, že by strašně ráda poznala toho chytráka, co mi pomáhá s úkoly."

Maminka: "Jak se ti líbil první den ve škole?" Dcera: "Co??? První?!! To tam budu muset jít znovu?"

Malý chlapec stojí v poli a radostně pozoruje rudý obzor.

Kolem jde pocestný a říká: "To je nádhera! Taky tě tak těší ten západ slunce?"

"To není západ slunce. To hoří škola!"

Pepíček jde ze školy. Doma říká tatínkovi:

"Tati, dnes jsme se učili počítat do deseti."

"Tak ukaž, jak ses to naučil."

Pepíček počítá: "1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9."

"A kde máš 5 a 10?"

"Pětku přece v žákovský a desítku jsem utratil cestou."

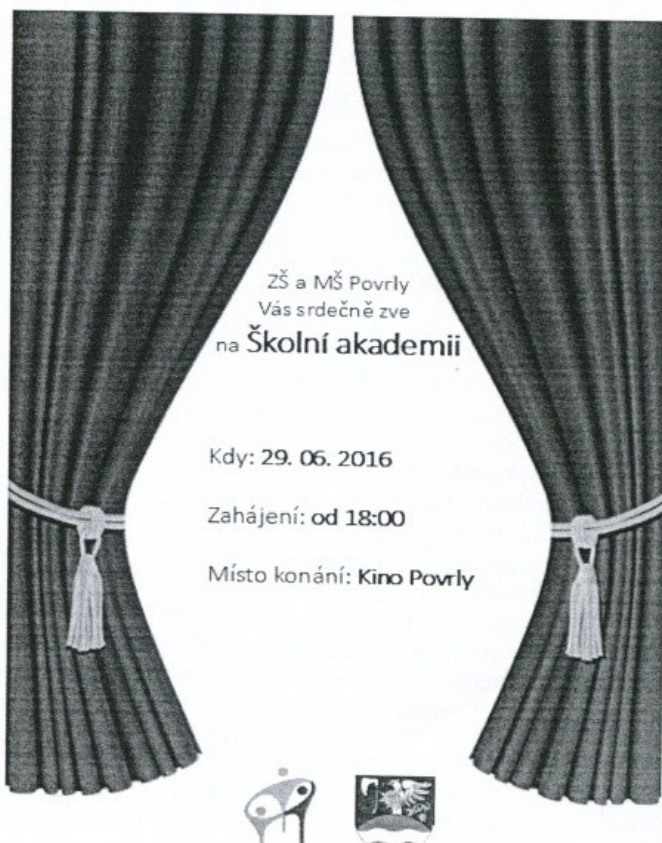
Hodina zeměpisu - ve třídě sedí 20 blondýnek.

Učitel vyzve jednu z nich: "Nikol, ukažte nám na mapě Ameriku."

Nikol jde k mapě a ukáže Ameriku.

Učitel říká: "Výborně! Další otázka: Kdo objevil Ameriku?"

19 blondýnek sborově odvětlí: "Nikol!"

Přání k prázdninám

Milí žáci a žákyně,
přeji vám na
vysvědčení samé
jedničky, krásné
prožití letních
prázdnin, spoustu
nových přátel
a zážitků.
Nezapomeňte
si těch dvou měsíců,
co nejvíce užít.

Vaše Buňka

SPORTOVNÍ OKÉNKO

Na Stínadlech se kluci neztratili!

V pondělí 23. května se konalo krajské finále Mc Donald's Cupu v Teplicích a nechybělo tam ani naše školní družstvo. Na finálovém turnaji startovalo 8 vítězných družstev z okresních kol celého Ústeckého kraje. Konkurence tedy byla velká a ve většině týmů startovali borci z fotbalových akademií. Naši borci se ale nezalekli a v utkáních si vedli velice dobře. Vše začalo úvodním slavnostním nástupem všech týmů před prvoligovým stadionem Na Stínadlech. Atmosféra připomínala mistrovství Evropy, hudba, diváci, slavné osobnosti, hostesky a šlo se na to. V prvním zápase proti Straškovu přeci jen zapracovala nervozita, kluci nezvládli začátek a i když v závěru dotahovali, a byli lepším družstvem, porážce 2 : 3 nezabránili. Shodou okolností tento výsledek rozhodl o tom, že se nepodařilo postoupit mezi nejlepší čtyři. V dalších zápasech se už chlapi uklidnili a předváděli velice slušné výkony, kterými se probojovali do utkání o konečné 5. místo. Zápas proti domácí ZŠ Edisonova z Teplic přinesl mnoho šancí a výborných zákroků brankářů na obou stranách nakonec skončil bez branek a šlo se na penalty. Po nervy drásajícím penaltovém rozstřelu rozhodla až devátá série a po skvělé ráně Adama Salače do „vinglu“ mohla propuknout radost. Parta kluků kolem bráchrů Zápotáků s Coubym v brance dokázala, že fotbal hrát umí. Celkové 5. místo v celém Ústeckém kraji je toho důkazem. Příslibem do budoucna je, že v družstvu nastupovali i 4 hráči z mladší kategorie a získali cenné zkušenosti do dalších ročníků. Díky moc všem za to, jak reprezentovali nejen naši školu, ale i obec Povrly.

Bc. Š. Hauzner

Sestava ZŠ a MŠ Povrly: Lukáš Coubal, Jára Zápotocký, Jirka Zápotocký, Jára Vodvářka, Lukáš Vodvářka, David Loskot, Adam Salač, Ríša Jozífek, Nicola Hampl, Dan Oláh, Vojta Galovič, Sam Kubín

Strípky z MŠ

Vzhůru za Sněhurkou

Dne 31. 3. se obě třídy z naší školky vypravily za kulturou do Mostu. Výlet nám zajistila CK TRYSK s paní Zemanovou.

Ráno přišly všechny děti do školky svátečně oblečené, s batůžkem na zádech a hlavně hodně natěšené na cestu. Autobus nás vyzvedl na zastávce pod školou. Počasí nám na cestu zrovna moc nepřálo, ale dobrou náladu nám nevzalo. Jeli jsme totiž do Divadla rozmanitostí, kde nám tamní herecký soubor zahrál pohádku o Sněhurce. Děti ji po celou dobu sledovaly s velkým nadšením. Byla jsem již na mnoha představeních, ale musím říct, že tak nádherné kulisy a loutky trpaslíčků jsem ještě neviděla. Nechyběl ani dvojsmyslný humor a vtipný komentář mladých herců.

Mezitím venku přestalo pršet a cesta zpět nám utekla docela rychle. Na představení s námi jela i paní Šimková s paní Kufovou, kterým tímto děkuji za pomoc s dětmi.

p. uč. Stáňa

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly
Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková,
zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu.
kolorování titulní strany – žáci 7. třídy TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA
MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855